

מצוות צריכות כוונה

חג הסכות

ס' סימן ס, paskens שולחן ערוך The (ס' סימן ס, כוונה) that one is obligated to have a מצוה before doing a מצוה.

Having the kavana 'כאשר ציוה ה' can also turn most routine actions into full-fledged מצוות!

It is preferable to speak out the words חובות הלבבות, כוונה, as the writes: 'המחשבה נמשכת אחר הדיבור'

מצות ישיבה בסוכה

The paskens משנה ברורה (סימן ח, סוף ח) that there are 3 mitzvos: מצוה, ציצית, תפילין, that require an additional kavana – besides the regular kavana before doing a מצוה. For these particular three מצוות, one must *also* think about the *reason* for the מצוה.

Thus, for the מצוה of סוכה one must have two separate kavanos:

1. כוונה לשם מצוה
2. כוונה for the reason of the מצוה.

The explains (ס' סימן ח) ב"ח that one must think about the reason for the מצוה because the תורה writes the word 'למען' by these mitzvos.

By סוכה the פסוק says:

למען ידעו דורותיכם
(ויקרא כג, מג)

Based on this, the דרך (הקדמה א, אות ה) - פיקודך and the (ס' תרכה) - בכורי יעקב hold that without the second כוונה, one is *not* סוכה of מצוה יצא!

However, the משנה ברורה (ס' סיף ח ס"ק יט) paskens that he is יצא, but only בדיעבד.

Therefore, for the mitzvah of sukkah one should take care to be מכוין:

- 1) הריני מכוין לקיים מצות ישיבה בסוכה כאשר צוה השם
- 2) שציונו לישב בסוכה זכר ליציאת מצרים זכר לענני הכבוד

(מ"ב ס' תרכה, ס"ק א)

One must also have these מצוות before going to sleep in the סוכה, as sleeping is part of the מצוה of living in the סוכה.

Every single second in the מצוה is an additional מצוה! The Sefer ושרש העבודה יסוד אבודרהם bringing down the (שער יא פ' יב) that one can take advantage and earn *thousands* of מצוות עשה on סוכה just by being in the סוכה! Therefore, one should try to spend as much time in the סוכה as possible.

When returning to the Succah after being מסיח דעת one

should repeat the above two kavanos.

Note: The Chasam Sofer writes that those who have the minhag to sit in the Sukkah on Shemini Atzeres outside of Eretz Yisrael should make the following condition: if today is the seventh day of Sukkos, my sitting in the sukkah should be l'shem mitzvah. And if it is the eighth day, then my sitting here should be merely for the sake of shade (Chasam Sofer, Responsa, Even HaEzer, §90).

מצות אכילה בסוכה

It is a מצוה עשה to eat a כזית of bread the first night of גזירת סוכות, as learned from a פסח שוה from פסח.

(ספר החרדים פ' יד אות ח) (עיין הליכות שלמה פ' ט', אות יג)

Before eating the challah, one should be מכוין:

הריני מכוין לקיים מצות אכילת כזית בסוכה כאשר צוה השם

Some authorities pasken that each bread meal during the seven days of סוכות is a (מ"ב ס' תרלט, ס"ק כד) מצוה.

אגידת הלולב

When one binds the *hadassim* and *aravos* to the

lulav before Sukkos, he fulfills the Mitzvah of וְזָה קְלִי וְאֲנֹהוּ , 'This is my G-d, and I will glorify Him.'

At that time, he should take a moment and say:

הריני מכוין לקיים מצות 'זה קלי ואנוהו' כאשר ציוה השם

It was the practice of HaGaon Rav Shlomo Zalman Auerbach zt"l to bind his Arbah Minim together as perfectly as possible, as delineated in the Shulchan Aruch.

While he was doing so, he would say, "L'shem Mitzvas Zeh Keli V'anveihu!"

מניעת מנטילת ארבעת המינים ביום ראשון

When one acts in accordance with the p'sak of a חכם or he follows the advice of his Rebbi, and similarly, every time that he fulfills the rulings of the Gemara (as clarified by the poskim) he fulfills the mitzvah of 'לשמוע בקול חכמים'.

In the sefer מפנקסיו של עבד HaGaon Rav Shmuel Huminer zt"l would say, "We pasken that Mitzvos require kavana. Therefore, whenever we refrain from doing a mitzvah because Chazal instructed us to [ed.- such as not taking the lulav on שבת] we are mekayem

a mitzvas asei (of ככל אשר יורוך) and the Mitzvas Lo Sa'asei of 'לא תסור' every second of the day!"

Therefore, at some point during Shabbos day, one should think:

הריני מכוין לקיים מצוה לשמוע בקול חכמים ומצות לא תסור כאשר צוה השם נטילת ארבעת המינים

Before making the ברכה on the ארבע מינים one should be מכוין:

הריני מכוין לקיים מצות ארבעת המינים כאשר צוה השם

זְכָר לְמִקְדָּשׁ

Chazal instituted certain practices to do throughout Sukkos which serve as a remembrance of the Beis HaMikdash. Among these are: taking the lulav and esrog all seven days, circling the bimah with our lulavim each day and beating the hoshanos on Hoshana Rabbah (See Sukkah 41a).

Remembering the Beis HaMikdash is a mitzvah midivrei kabbalah. One should certainly have the mitzvah in mind when doing them:

הריני מכוין לקיים מצות זְכָרֶת המקדש כאשר ציוה השם

שמחת תורה

When dancing and rejoicing with the תורה on תורה, one

should have in mind to be מקיים the כבוד התורה of מצוה. This is learned from a קל וחומר in Masechta Kiddushin (33b): 'מפני: לומדה עומדים, מפניה לא כל שכן?'

The sefer עמק ברכה (ס"ת כבוד) explains that all forms of מצוה for a תורה ספר is learned from this קל וחומר, making this a מצוה דאורייתא.

הריני מכוין לקיים מצות כבוד התורה כאשר צוה השם

חסד עם בניו

When involving one's children on Simchas Torah – dancing with them and holding the little ones – one should have in mind:

הריני מכוין לקיים מצות חסד כאשר צוה השם

אַחִיזָה בְּיַד תְּבָרוּ

When one holds his friend's hand while dancing on Simchas Torah, it is a demonstration of ahavas re'im, love for one's friend. This is a fulfillment of the mitzvah of וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ.

One should therefore take a moment to have in mind:

הריני מכוין לקיים מצות אהבת לרעך כמוך כאשר ציוה השם

א גוט יום טוב!